

NEZMAR

Obsah

Obsah	2
Úvodník	3
NAJ profesor	4
Vzlety a pády Párovského gymnázia	6
Súťaž roka	8
Z tabla úspešných	9
O mačkách, osobnej nezodpovednosti žiakov a výhodách plnenej papriky	12
People of GYMPAR	14
Párovce kedysi	16
Čo ste nevedeli o p. p. Palušovej	18
Ako sme (ne)prežili v Salamance	20
Pamätajú si nás tety kuchárky?	22
ERASMUS+ – Prečo je taký obľúbený?	24
Skiny párovských skriniek	25
Cestou – necestou	26
Sú Japonci workoholici a jedia len sushi?	28
Skutočná identita Jacka Rozparovača	30
Prečo fotiť na film?	32
12 NAJ z riše zvierat	34
Hana Kotoba – Jazyk kvetov	36
Skrytý narušiteľ zdravia	38
Študentská tvorba	39
Komiks	40
Horoskop	42
Óda na Párovce	44
Zrnká múdrosti	45
Redakcia	46
Opúšťajú rady redakčnej rady...	47

Milí Párovčania,

školský rok sa chýli ku koncu. Pre každého z nás to znamená vrchol sínusoidy napätia a stresu, ktorého je v tomto období nadostač. Popri opravovaní známok, nezabudnuteľných školských výletoch, blížiacich sa športových dňoch a snívaní o dovolenke si však dovoľím byť trochu sentimentálna. Keď si totiž predstavím, akou cestou Nezmar prešiel za rok od svojho „znovuoživenia“, je to až neuveriteľné. Myslím, že mi dáte za pravdu, že každé číslo bolo plné toho, čo nás a vás zaujíma. Že každé bolo jedinečné krásnou grafikou. Že každé bolo iné, nové.

Za Nezmar, na aký sa pozeráte dnes, vďačíte skvelej redakčnej rade. Kreatívne nápady sa len tak sypali, o spôsoby, ako zefektívniť predaj alebo niečo propagovať, nebola núdza. No a ak som vás doteraz nepresvedčila – títo ľudia si hotový Nezmar, svoju vlastnú prácu, ešte aj sami kúpia (keďže na predaji nezarábame :)). Sama niekedy neverím tomu, akú skvelú mozaiku sme poskladali, ako všetko do seba zapadá – koniec-koncov, výsledky našej symbiózy vidíte práve teraz :).

Na záver posledného tohtoročného úvodníka mi už nezostáva nič iné, len nám všetkým zaželať krásne leto. Na sladkých 65 dňoch zabudnite na školu, na vzorce z fyziky, na kódovanie v HTML, na práva spotrebiteľa a aj na nervovú sústavu nezmaru (rozptýlená :)). S týmto všetkým sa stretneme v septembri možno aj na stránkach Nezmaru. :)

Zuzi

NAJ profesor

Párovčania rozhodli – profesorov, za ktorých hlasovali, sme zoradili do rebríčka. Niektoré odpovede boli naozaj originálne a v tomto článku vám prinášame to najzaujímavejšie, čo Párovčania poskytli. Dúfame, že vás odpovede pobavia a do hlasovania sa zapojíte aj na budúci rok.

Najprísnejší:

Táto kategória možno pôsobí negatívne, avšak je to presne opačne. Práve tí prísnejší profesori nás nútia na sebe pracovať, pretože chcú, aby sme zo seba dostali to najlepšie, prekonávali a posúvali sa. Preto, prosím, uznajme, že prísnosť učiteľov sa nám možno niekedy zdá nepríjemná, avšak na maturitách či skúškach budeme práve tým prísnejším profesorom najviac zaviazaní. Verte mi, keď budete robiť prijímačky na medicínu, budete istotne radi, že ste sa museli naučiť, ako funguje trávenie dobytka.

1. p. p. Adamíková
2. p. p. Klepáčová
3. p. p. Vašková (chcela byť prvá :))

Najpohodovejší/Najbenevolentnejší:

Čo sa týka tejto kategórie, výsledky boli naozaj veľmi tesné – prvé priečky od seba delil iba jeden bod. Ďalšie zistenie, ktoré sme pri prezeraní výsledkov učinili, bolo, že slovo benevolentný nepatrí k základnej slovnej zásobe žiakov strednej školy :). Jedna odpoveď totiž znela: neviem, čo toto slovo znamená.

1. p. p. Varga (nečakal, že sa vôbec umiestni)
2. p. p. Cifra
2. p. p. Štefániková

Najzaujímavejší outfit

V tejto kategórii sme sa tešili z veľkého počtu hlasov, avšak výber profesorov nebol až taký široký. Žiaci mali zjavne podobných favoritov. Avšak udelili pedagogický titul aj jednému z našich študentov, Natanovi Lacsnému, ktorý získal 1 hlas :).

1. p. p. Gregušová
2. p. p. Melich
3. p. p. Trepáčová

Najlepšie vlasy

Pri hlasovaní v tejto kategórii očividne mnohí využili svoje najlepšie schopnosti v oblasti irónie. Výsledky tejto časti ankety potvrdzujú, že aj napriek množstvu učenia, ktoré musia žiaci podstúpiť, je ich úroveň humoru v rozkveti.

1. p. p. Cifra
2. p. p. Korcová
3. p. p. Melich

Najkrajší úsmev

V tejto kategórii sme dostali najširšie spektrum odpovedí z celej ankety, dokonca tu boli spomenutí aj zamestnanci školy mimo výkonu profesie profesora – pán školník a pán vrátnik. Väčšia časť profesorov bola aspoň raz spomenutá, čo potvrdzuje to, že mnohí naši učitelia majú nielen dobrého zubára, ale zjavne majú radi svojich žiakov a prácu.

1. p. p. Štefániková („Veľmi ma to potešilo, pozdravujem všetkých mojich žiakov, vlastne aj tých nemojich (smiech).“)
2. p. p. Melich
3. p. p. Macaiová

Najvtipnejší

Výsledky tejto kategórie pre mnohých istotne nebudú vôbec prekvapujúce, nakoľko na popredných priečkach sa ocitli profesori, ktorí sa vo vysokej frekvencii objavujú aj v zrnkách múdrosti. Na pestrých výsledkoch bolo vidno, že žiaci oceňujú, ak sa profesori snažia odľahčiť a ozvláštniť vyučovanie štipkou humoru.

1. p. p. Guldán (Ďakuje všetkým študentom, ktorí hlasovali nielen zaňho, ale celkovo v ankete. Je preňho záhadou, ako mohol skončiť prvý – myslí si, že na škole sú aj vtipnejší profesori.)
1. p. p. Húsková (Je veľmi nadšená, že sa jej víťazstvo zopakovalo po 20 rokoch, a teší ju, že ju žiaci takto berú.)
2. p. p. Varga

Na záver tohto článku by som chcela poďakovať učiteľom za to, že niečo podobné bolo vôbec uskutočniteľné, za ich schopnosť povzniesť sa nad niektoré odpovede a brať výsledky s humorom. Zároveň vďaka patrí aj vám, žiakom, našim čitateľom, ktorí ste boli zdrojom obsahu tohto článku. V neposlednom rade by som rada poďakovala aj svojim „kolegom“/kamarátom z redakčnej rady za ich obrovskú pomoc pri realizácii ankety a všetkých tých zákulisných vecí, ktoré sú náročnejšie, než sa zdajú. Dúfame, že niečo podobné budeme môcť zorganizovať aj v priebehu budúceho školského roka.

Martina

Vzlety a pády Párovského gymnázia

Rozhovor s pani profesorkou

Beátou Soukupovou

Štyridsiaty tretí rok učiteľskej éry pani profesorky Soukupovej sa neodvratne blíži ku koncu, na sklamanie jej osvedčených vychovancov a potešenie nevyzretých trpitel'ov. Preto som sa ju rozhodla vypovedať pred tým, než sa karty obrátia na ústnej maturite zo slovenčiny. Spomínala najmä na svoje vlastné študentské časy a prvé učiteľské skúsenosti. No taktiež nešetrila kritikou ani na vás, milí čitatelia.

Čo je vaša najobľúbenejšia vec na učení slovenského jazyka a literatúry?

Milujem poéziu a prácu s textom, tá ma baví najviac. Veľmi ma teší, keď sa moji študenti naučia pochopiť zmysel básne a nájdú v nej niečo skryté, pekné, pretože poézia zušľachtľuje človeka.

Čo vám počas vášho štúdia najviac vadilo na niektorých učiteľoch?

Veľmi mi vadilo, keď som postrehla nejakú nespravodlivosť, a povedala som si, že keď raz budem učiteľkou ja, tak objektivita bude jednou z mojich najhlavnejších zásad. Takisto sa mi niekedy zdalo, že ani odbornosť nebola taká, ako by som si predstavovala.

A čo vám teraz najviac prekáža na žiakoch?

Prekáža mi, že im stačí priemernosť, že sa niektorí naháňajú za známami, a nevedia ich potvrdiť svojimi vedomosťami. Ďalšou vecou, ktorá mi veľmi prekáža, sú skupiny študentov, ktorým na známke nezáleží vôbec, pretože tam, kam chcú ísť, sa dostanú aj bez toho, aby dosiahli nejaké veľmi dobré výsledky. Celkovo mi vadí malý záujem vynikať v niečom; ako som povedala – priemernosť.

Zmenili by ste niečo na súčasných osnovách, napríklad zoznam povinnej literatúry? Veľa mladých si totiž myslí, že zahrnutí autori sú odtrhnutí od reality, že nereflektujú súčasnú spoločnosť...

Určite áno. Celkovo by sa mal zmeniť systém vyučovania literatúry a aj výber literárnych diel. Napríklad sa mi nepáči výber slovenskej klasiky. Tieto diela by mali byť reprezentatívne pre našu literatúru, ale som presvedčená, že nie sú. Taktiež je pravda, že nezodpovedajú dnešnej mladej generácii. Ak by sme však nechali výber na študentoch, asi by slovenských diel zostalo veľmi málo. Jednak dnes čítajú málo a pochybujem, že by siahli práve po neznámych autoroch slovenskej literatúry. Myslím si, že by mohli pomôcť, keby sa učil najmä všeobecný prehľad, a potom vo štvrtom ročníku by sa pridalo zameranie na súčasnú literatúru.

Možno keby tam bolo aspoň trošku viac zaujímavejších diel, tak by začali mať ľudia väčší záujem o spoločnosť...

Áno... (povzdych) Nebudem to ďalej komentovať (smiech), to by som musela byť kritická k výberu toho, čo je dnes vybrané. Mnohé diela z 20. storočia, ktoré považujem za veľmi dobré, sa dnes neučia – napríklad vynikajúci autor Mináč, ktorý bol alebo aj je jeden z najlepších slovenských štylistov, jeho štylistika je doteraz neprekonaná. Z osnov vypadol kvôli ideologickým dôvodom.

Otázka na odľahčenie – aká je najzvláštnejšia vec, ktorá sa vám stala na hodine?

(moment zamyslenia) Najzvláštnejšia? Stalo sa mi to, keď som mala svoju prvú triedu; učila som ich slovenčinu a ruštinu. Povedzme, že som bola oveľa nekompromisnejšia ako teraz (smiech), a keď som povedala, že bude písomka, mohli padať aj šijacie stroje, ja som tú písomku dala. Raz som prišla do triedy a všetci žiaci kľáčali na zemi vedľa svojich lavíc a na kolenách ma prosili, aby som im preložila písomku, ktorú mali písať. To bolo asi to najzvláštnejšie, čo sa mi v rámci praxe stalo.

Porušili ste niekedy školský poriadok za študentských čias?

Nepatrila som k tým, ktorí narušajú školský poriadok. Patrila som k fajčiarom (úsmev), ale v škole sme nikdy nefajčili, maximálne v jej blízkosti.

Napríklad teraz je porušením školského poriadku sedenie na zemi cez prestávky...

Nevnímam to ako porušenie školského poriadku, ale je to negustiózne. Oveľa viac mi však prekáža, že sa študenti neprezúvajú. Keď si predstavím, že sú celý deň v tých nevzdušných teniskách a koľko prachu nanosia dovnútra...

Čo sa vám páči na študentoch, ktorých učíte?

Páči sa mi, že sú to mladí zdraví inteligentní ľudia, a že celý život som mala šťastie robiť to, čo ma baví. Výhodou učiteľského povolania je, že som mohla pracovať s kvalitnými ľuďmi, ktorých som si postupne získala. Počas mojej učiteľskej kariéry som stretla toľko rôznych ľudských osudov – aj nešťastia, ale i nesmierne veľa pekných zážitkov a spomienok. Pravidelne sa stretávam s mojimi najstaršími študentami, ktorí majú dnes 58 rokov. A výhodou je, že nech som kdekoľvek v Nitre, vždy stretnem niekoho známeho, s kým si mám čo povedať.

Nech maturita dopadne akokoľvek, aj my na Vás budeme vrúcne spomínať, pani profesorka.

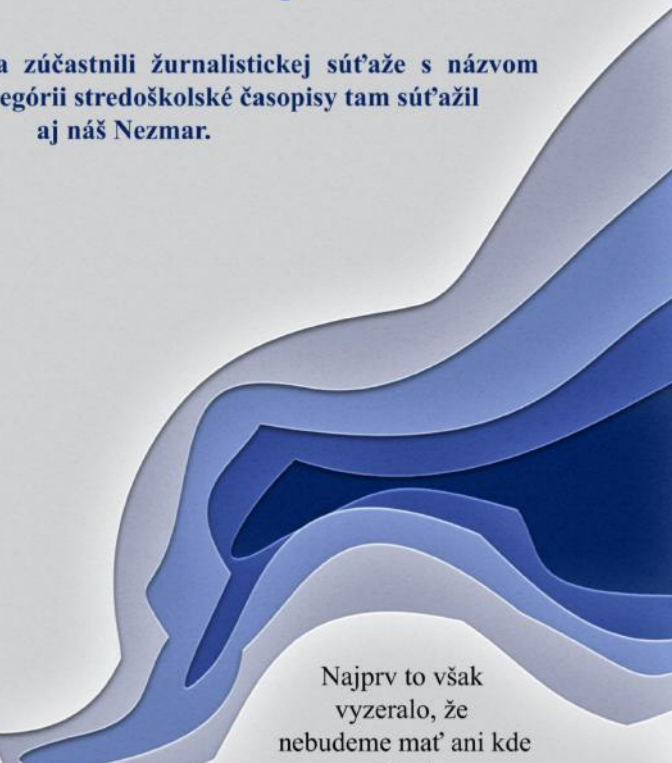

Súťaž roka

Na konci apríla sme sa zúčastnili žurnalistickej súťaže s názvom Štúrovo pero. V kategórii stredoškolské časopisy tam súťažil aj náš Nezmar.

Hoci sme si najprv mysleli, že pôjde o malú, nenápadnú akciu, nič nemohlo byť ďalej od pravdy. Zvolenská knižnica sa na jeden víkend naplnila mladými ľuďmi, ktorých spája láska k písaniu článkov alebo robeniu grafiky do časopisov. Konali sa tam diskusie s rôznymi politikmi, aj besedy so skúsenými novinármi. Porota hodnotila výzory časopisov, kvalitu článkov aj témy, ktorými sa redakcie zaoberali. Konkurencia bola naozaj veľká, boli tam ľudia, ktorí sa žurnalistike venujú už niekoľko rokov, ale napriek tomu bol Nezmar hodnotený celkom pozitívne. Ocenili napríklad to, že sa venujeme písaniu článkov o úspešných Párovčanoch, zasmiali sa na plagáty i zrnkách múdrosti a poradili nám, čo by sme ešte mohli zlepšiť.

Najprv to však vyzeralo, že nebudeme mať ani kde spať. Tety na stredoškolskom internáte na nás totiž akosi pozabudli, a tak našej dvojici prideliť izbu s romantickým názvom izolačka, z ktorej pár minút predtým vyhnali nejakého uja. Hneď počas prvého dňa sme volali sanitku jednému pánovi, ktorý to akosi prehnal s oslavovaním piatku. Potom sme prebádali nočný Zvolen a zahrali si nikdy som s ďalšími individuami, ktoré sa rozhodli tejto súťaže zúčastniť.

Na druhý deň ráno sme naše rozhodnutie zostať dlho hore trpkou oľutovali, útechou nám však bol záračný nápoj zvaný káva. Počas vyhlásenia výsledkov sme sa s miernym sklamaním dozvedeli, že sme nič nevyhrali, ale odmenou nám sú novonadobudnuté vedomosti, nové kamarátstva a nezabudnuteľné zážitky.

Ruština. I keď tento jazyk momentálne nepatrí medzi najpopulárnejšie, stále je jedným z tých najpoužívanějších. Aj navzdory svojej neslávnej povesti, v tomto jazyku písali takí veľikáni ako Puškin, Dostojevskij, Tolstoj a Čechov. Čaru tohto jazyka podľahol aj Matúš Šintál z 3. C.

Keď mal 5 rokov, jeho otec išiel pracovať do Ruska a celú rodinu vzal so sebou. Počas svojho štvorročného pobytu tam Matúš navštevoval materskú aj základnú školu. Odkedy sa vrátili na Slovensko, na mnoho vecí už pozabúdali, ale vo voľnom čase sa stále snaží čítať knihy alebo pozerať filmy v ruštine. Tiež ho poteší, keď sa môže v tomto jazyku porozprávať, napr. s kamarátmi z Ukrajiny alebo s pani profesorkou Calvo.

V minulosti, keď ešte navštevoval bilingválne gymnázium v rodných Piešťanoch, mal hodiny anglickej literatúry, na ktorých v sebe objavil štipku talentu a lásku k písaniu.

Matúš, ako každý spisovateľ, k svojej práci nevyhnutne potrebuje city, a tak mu možnosť reinkarnovať sa do machorastu neznie vôbec lákavo, keďže tie citov schopné nie sú.

Svoje rozhodnutie prihlásiť sa na súťaž Jazykový kvet odôvodnil nasledovne: mal obdobie, počas ktorého hľadal spôsoby, ako využiť svoje znalosti ruštiny, a Jazykový kvet mu vtedy padol do rany. Napísal preto poviedku v ruskom jazyku, s ktorou vyhral nielen celoslovenské, ale aj medzinárodné kolo, k čomu mu srdečne gratulujeme!

Ak by sa mal stať orechom, bol by vraj gaštanom. Od malička je naň citovo naviazaný. Keď bol menší, jeseň bola jeho obľúbeným ročným obdobím (samozrejme, až pokým nespoznal krásu chodenia do školy). Ďalšími dôvodmi je aj to, že na jeseň oslavuje narodeniny a taktiež má pred bytovkou 5 obrovských gaštanov, ktoré preňho symbolizujú domov.

Na záver mi Matúš pošepkal, že po dlhoročnom výskume prišiel na to, že štúrovec najrýchlejší vo vymieňaní pneumatík by bol jednoznačne Andrej Sládkovič, keďže by si pri svojom heroickom výkone vybíjal smútok z nenaplnenej lásky.

Matúš Šintál

zdroj: súkromný archív

Slovenčina. Pre mnohých z nás nepochopiteľný jazyk, v ktorom sú výnimky častejšie ako pravidlá. No niekedy, keď sa planéty správne zoradia, narodí sa zázračné dieťa so schopnosťou dokonale porozumieť tejto reči. Jedným z týchto „prírodných úkazov“ je aj Zuzana Kvaltýnová z 3. C.

Zuzi sa každoročne zúčastňuje olympiády zo slovenského jazyka. Prvýkrát sa do OSJL zapojila už na ZŠ a odvtedy ju nevynechala ani jeden rok. Uznala, že tých 5 rokov ju veľa naučilo, zlepšila sa v štylistike, no najmä v ústnom prejave, keďže musela prekonať trému a často aj improvizovať. A aj keď nad témami, ktoré im dajú, niekedy prevráti oči, už si na OSJL doslova zvykla a nemenila by. Tento rok sa v CK umiestnila na 1. priečke, k tomuto úspechu jej gratulujeme!

Konštatuje, že v praveku by pravdepodobne zastávala úlohu zberača. Vraj preto, lebo ako lovec by dlho nevydržala, keďže je jej zle z krvi a nevie si predstaviť samu seba zabíjať mamuta. Akoby zázrakom za celý život z diktátu nedostala horšiu známku ako dvojku, aj to iba jednu (keď napísala pani Jar s malým j)! :)

I keď to na prvý pohľad vyzerá tak, že nemá voľný čas (čo je sčasti pravda), svoje voľno výrazne prepája s mimoškolskými aktivitami a snaží sa ho tráviť zmysluplne. Venuje sa debatnému klubu a, samozrejme, Nezmaru, kde má pozíciu šéfredaktorky! Taktiež robí animátorku v detských táboroch, hrá na klavíri, miluje spoločenské hry (je vraj veľmi súťaživý typ), cestovanie vlakom a náhodné small-talky na chodbách.

Tvrdí, že ak by bola orech, túžila by byť mandľa, keďže sa hodí ku kokosu, ktorého chuť má veľmi rada.

Na záver dodáva, že ak by sa mala reinkarnovať do nejakého machorastu, bol by to jednoznačne merík vlnkatý. „Má krásny názov a rada by som si zachovala kučeravé vlasy aj v rastlinnej podobe,“ dodáva s úsmevom.

ADP:Ln

Zuzana Kvaltýnová

zdroj: Sakramentum archiv

Adam Dzurilla

zdroj: redakcia

Francúzština. Jazyk, ktorý má pre mnohých z nás zvláštny pôvab. Aj vďaka svojej melodickému výslovnosti si získal čestné miesto medzi najkrajšími jazykmi sveta a očaril ľudí z rôznych oblastí života. Jedným z týchto „očarených“ je aj Adam Dzurilla z VII. OG.

V septembri to už budú štyri roky, odkedy sa začal učiť francúzštinu. Tento jazyk sa mu zapáčil, keď sa na študijnom pobyte v Anglicku spoznal s viacerými Francúzmi. Tvrdí, že ich jazyk mu znel vznešene, a tak sa hneď po návrate pustil do jeho štúdia.

Adam konštatuje, že najťažší na francúzštine sa mu zdá rozhodne subjektív, ktorý vraj nie je veľmi konzistentný. I napriek tomu je to však logický jazyk, v ktorom sú výnimky iba zriedkavé. Na druhej strane, najľahšia je podľa neho výslovnosť a slovná zásoba, v ktorej učení mu veľmi pomohla znalosť angličtiny. No i tu sa treba mať na pozore, varuje nás. Napríklad „plus“ môže znamenať „viac“, ale aj „nič“.

Štúrovec, ktorý by podľa neho nastolil časový rekord vo vymieňaní pneumatiky, by bol dozaista Janko Matúška. Svoj myšlienkový pochod odôvodňuje tým, že sa musel vyskytovať v okolí povozov, keďže Nad Tatrou sa blýska zložil na ceste do Levoče z Bratislavy.

Adam si myslí, si, že ak by žil v praveku, ako muž by bol nútený plniť úlohu lovca. Radšej by bol však zberačom, keďže nerád behá.

Jeho rozhodnutie prihlásiť sa na OFRJ bola vraj iba náhoda. O olympiáde sa dozvedel na EduPage, keď si pozeral prihlasovanie, a napadlo mu, že to skúsi a otestuje svoje vedomosti. Túto „náhodu“ vraj vôbec neľutuje, keďže mu účasť na olympiáde veľmi pomohla. (Treba dodať, že Adam na celoštátnom kole obsadil krásne 5. miesto!)

A na finálnu otázku, do akého machorastu by sa rád reinkaroval, zaznela odpoveď, že asi do pečienky. Pripomenul ale, že nakoľko je človek, nerozhoduje o tom, do čoho sa reinkarnuje. :)

FLAŠKA

O mačkách, osobnej nezodpovednosti žiakov a výhodách plnenej papriky s pani profesorkou

Tatianou Húskovou

Ďalšie číslo Nezmaru a v ňom ďalší článok z rubriky rozhovory s našimi profesormi. Tentokrát sa na rozhovor podujala Mgr. Tatiana Húsková, ktorá nás zaúča do tajov chémie. Spýtali sme sa jej pár otázok týkajúcich sa jej predmetu.

Prečo ste sa rozhodli študovať chémiu?

Mám aprobáciu biológie – chémia a práve záujem o biológiu bol určujúci. Už od základnej školy som vedela, že chcem študovať biológiu, ale nevedela som nič o iných možnostiach. Nebol internet, dni otvorených dverí na VŠ sa ešte neorganizovali. Pomôcť s výberom nám mohol len výchovný poradca, ktorý mi odporučil učiteľstvo. Výber bol vtedy oveľa prísnejší. Univerzita mala presne určené aprobácie, ktoré sa nedali meniť – voľba bola teda biológia s „niečím“. Je zo mňa teda chemikárka, a už by som nemenila.

Aký najnebezpečnejší experiment alebo skúsenosť ste zažili počas vašej kariéry?

V školách sa nebezpečné experimenty nerobia. Ani počas štúdia na VŠ neboli nebezpečné, ale látky, s ktorými sme pracovali, nebezpečné boli. Na organike sme často používali benzén, ktorého vlastnosti by ste mohli teoreticky poznať. Aj jednoduchý školský experiment sa však môže stať nebezpečným, ak sa nerobí dôsledne a na základe teoretických vedomostí. Takže to najnebezpečnejšie, čo som počas svojej kariéry „stretla“, je nepripravený študent bez pudu sebazáchovy.

Aká časť chémie je vaša obľúbená a prečo?

Ja svoju odpoveď otočím, bude to pre mňa jednoduchšie. Žiaci, ktorých učím, vedia, že sa nie úplne s nadšením vrhám na vyučovanie druháckej anorganiky. Treba vedieť veľa vecí vymenovávať – triviálne názvy látok, ich farbu, atď. Nazývam to telefónnym zoznamom látok... No aj v anorganike sa snažím žiakom ukázať, ako si vieme napr. vlastností látok logicky odvodiť z vedomostí zo všeobecnej chémie, ktorá sa preberá v prvom ročníku.

Ale ak si mám predsa len vybrať jednu najobľúbenejšiu časť, tak asi mechanizmy priebehu reakcií v organickej chémii. Aj biochémia je fajn, tam je prepojenie s mojou kedysi obľúbenou biológiou – no a vidíš, už sa zase neviem rozhodnúť.

A čo sa týka „varenia“ – radšej pripravím skvelú plnenú papriku, je to možno zložitejšie, ale prekursorzy sa ľahšie zháňajú!

Ešte z čias online vyučovania sme mali možnosť stretnúť vášho kocúra – ako sa má?

Je to 12-ročný striebřistý Maine Coon, oslovujeme ho Kocúr. Tí, čo plemeno poznáte, viete, že je to jedno z najväčších vyšľachtených plemien mačky domácej. Veľmi rád leží na pracovnom stole vedľa počítača a hlavu má položenú na ruke, ktorou držím myš. Rozvaľuje sa na papieroch, učebniciach. Občas to spôsobovalo pri vyučovaní situácie, na ktoré som musela reagovať. Má sa výborne a toleruje nás vo svojom teritóriu. Bývame u našej mačky.

Chcel by som sa spýtať, ako sa cíti človek vediac, že približne 80 % zrníek múdrosti pochádza z jeho úst?

Nie som spokojná, viem, že žiaci to myslia dobre, výroky na hodine často vyznejú vtipne. Ale mimo kontextu hodiny, na ktorej zazneli, vyznievajú rozpačito, ťažko môžu byť správne pochopené. Istý typický druh humoru musí moje hodiny sprevádzať, veď učím od roku 1991; keby som všetko brala iba vážne, tak už to asi nerobím. Ale to, čo sa stane na 229, nech zostane na 229...

Kilo

PEOPLE OF G·Y·M·P·A·R

Strávime v škole nespočetne veľa času, prejde tu okolo nás viac než 800 ľudí, ale koľko z nich poznáme? Väčšina odpovie možno dvoch-troch mimo triedy a zvyšok ľudí na chodbách sú pre nich len kvapkami vody v každodennom daždi rutiny. V tejto rubrike sa dočítate o Párovčanoch, ich príbehoch a názoroch. Okorením tejto bude fakt, že ľudia, o ktorých sa tu bude písať, budú vyberaní náhodne. Takže sa tu môže objaviť naozaj ktokoľvek.

Našou prvou obeťou sa stala **Saša Vindišová z II. C.**

„Myslím si, že ľudia by sa mali starať hlavne o svoje veci. Teraz sa celkovo každý skôr sústreďí na iných a má potrebu vyjadriť svoj názor, aj keď druhého nemusí vôbec zaujímať. Snažiť sa pomôcť iným je super, ale treba vedieť ako na to. Často úplne stačí, ak si človeka, ktorého niečo trápi, zoberieme nabok a vypočujeme si ho.

Nepovedala by som, že som nejaký samotársky typ – vždy sa nájdem v okolí ľudí. No zároveň mám rada vlastný priestor a potrebujem tráviť čas sama so sebou, inak to nie je ono. Napriek tomu som ochotná tento čas obetovať, ak sa to týka tých, ktorých mám rada najviac. Keď si užívam so svojimi kamarátmi a náhodou postrehnem, že niekomu niečo je, tak ma to reálne bolí a snažím sa mu venovať. Napríklad ho niekam zoberiem, sadnem si s ním alebo ho odprevadím domov.

Nie som veľmi citovo rozvinutý človek a nerada rozprávam o svojich emóciách, ale keď vidím, že to niekto potrebuje, tak si dám tú námahu a niečo zo seba dostanem. Ako som však povedala, netreba ani rozprávať, stačí, keď je ten človek pri vás a nemá pocit, že je sám.”

Matúš

Podpis

Párovce kedysi alebo O kochách na košeli a vítaní Fidela Castra

Naše drahé Párovce majú dnes už 58 rokov. Zaujímalo vás ale niekedy, aké to muselo byť vtedy, keď budova školy bola čerstvo otvorená? Spomienky na tieto časy redakcii sprostredkovala pani Mária Lányiová, ktorá nastúpila na naše gymnázium v školskom roku 1969/1970. Tento rok je výnimočný tým, že bola otvorená budova, po ktorej chodbách chodíme dodnes.

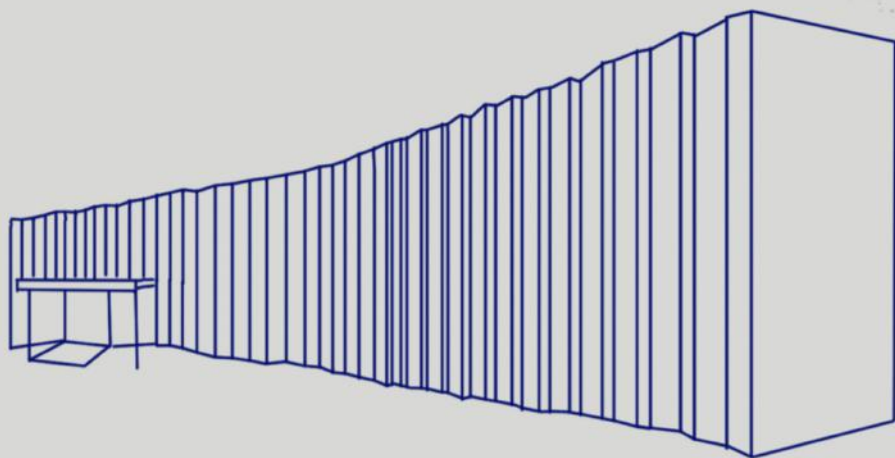
<https://www.facebook.com/gympar/>

16. 9. 1970, počas 3. vyučovacej hodiny, zaviedli profesori všetkých študentov zo starých priestorov do čerstvo dostavanej novej budovy. Vraj pôsobila moderne, museli si však zvykať napr. na schodiskový systém a na sťažené podmienky, lebo na mnoho predmetov neexistovali učebnice. Každoročne sa otvárali 3 triedy: 2 prírodovedné a 1 humanitná (tá bola čisto dievčenská), študentov bolo v triede bežne aj 38. Zaujímavé je, že chlapci sa učili ako druhý cudzí jazyk nemčinu a dievčatá angličtinu. Úsmevná je aj spomienka, že keď prvýkrát prišla do triedy profesorka angličtiny a povedala „sit down“, študentky na pozdrav odvetili tiež „sit down“, lebo nevedeli, čo to znamená.

A akí boli vtedy učitelia? Triednym áčky, do ktorej chodila aj pani Lányiová, bol Ing. Celestín Farkaš. Okrem toho, že študentom dal vždy na MDŽ písať písomku, bol vraj veľmi dobrý triedny. Poriadne prísna bola fyzikárka, p. p. Gabrielová, ktorej sa väčšina študentov aj bála. Na vtedajšieho riaditeľa, p. p. Šedivého, si spomína pani Lányiová ako na dobrého, ale „prorežimového“ človeka. Pred 1. májom vyšiel na plošinu nad telocvičňou a zhora sa pozeral na to, ako celá škola nacvičovala slávnostný program – mali vytvoriť zástavu a kričať heslá. Keďže však 1. 5. veľmi pršalo a študenti prešli celý sprievod prirýchlo, vedenie im zatrholo školské výlety. Zaujímavá je aj spomienka na návštevu kubánskeho diktátora Fidela Castra v Nitre. Vtedy museli Párovčania stáť na celej Štúrovej ulici a vítať ho. Čakali asi 4 hodiny, všetkým už bolo zima a „odmenou“ im bolo len to, že Castro napokon iba rýchlo prešiel okolo na aute.

Čo sa týka krúžkov, v škole fungoval veľký spevokol, ktorý vystupoval pri rôznych príležitostiach. Konali sa aj recitály, ale inak súťaže ani olympiády neexistovali. Mimoškolskou aktivitou boli jedine brigády, kde študenti manuálne pracovali (keď jedného dňa v telocvični spadol strop, chlapci pomáhali pri jeho oprave i počas vyučovania). Už vtedy sa chodievalo aj na lyžiarske, no pri Oravskej priehrade toho roku nebol skoro žiadny sneh.

No a ako sa liši vyučovanie dnes od toho pred 50 rokmi? Zásadný rozdiel je, že učitelia žiakom vykali a oslovovali ich priezviskom. Nároky boli vysoké – všetci museli mať podrobný všeobecný prehľad, mnoho básní sa učilo naspamäť a tiež ich čakala povinná maturita z matematiky. Platili aj prísnejšie pravidlá – boli zakázané nalakované nechty, nemohli sa nosiť krátke sukne ani rifle. Riaditeľ stával ráno pri vchode a študenti – chlapci, ktorí mali dlhé vlasy, dostali od neho zaucho a museli sa ísť dať ostrihať (samozrejme, mali neospravedlnenú hodinu). A vedeli ste, že pán riaditeľ vtedy meral pravítkom kocky na košeliach? Ak boli príliš veľké, považoval to za prvok západu, ktorý bol zakázaný.

Napriek tomu, že profesori boli prísni, požiadavky vysoké a pravidlá neúprosné, na Párovské gymnázium má p. Lányiová veľmi pekné spomienky. Študenti sa vďaka dobrým základom dostali na kvalitné vysoké školy a robia Párovciam doteraz zvučné meno. Pamätajme však, že o to, aby to tak zostalo, sa musíme snažiť už my, terajšia generácia. :)

Lúzi

Čo ste nevedeli o p. p. Palušovej

Pani učiteľka Palušová vyučuje na našej škole matematiku a fyziku. Pre niektorých z nás sú to strašidelné predmety, ale z času na čas sa objavia zázrační ľudia, ktorých bavia. Stará sa aj o rastliny okolo našej školy. Hovorí, že je to pre ňu oddych. Rovnako je aj veľkou milovníčkou zvierat, obzvlášť mačiek, ktorých má doma až 9. Ale verí na mimozemšťanov? Prečo sa rozhodla stať práve učiteľkou? A chcela by mať ružové vlasy? Aj toto sa dočítate v tomto článku.

Prečo ste sa rozhodli ísť študovať práve matematiku a fyziku?

Fyziku pretože ma veľmi bavila jadrová fyzika, elektrina a kvantová fyzika a k tomu som nutne potrebovala matematiku. Ale topka a srdcovka bola pre mňa vždy fyzika.

Prečo ste sa rozhodli ísť učiť deti?

Dokončila som vysokú školu a zistila som, že wow, veď ja mám učiteľstvo, idem učiť chůďatká deti. Povedala som si, že „Preboha!“, ale musím uznať, že ma to celkom baví.

Čo najzvláštnejšie Vám vyviedli žiaci?

Raz mi zobrali kľúče od domu a potom mi ich síce niekto vrátil, ale ja som sa tvárila, že mi ich stratili, a že som musela volať zámočníka a vyplatiť ho. To bol pre nich asi aj najväčší trest, že im to bolo ľúto.

Boli ste dobrou žiačkou?

Dobre som sa učila, ale neviem, či som bola dobrou žiačkou. Bola som papuľnatá a tvrdohlavá.

Akú superschopnosť by ste chceli mať?	nepotrebovať spať
Akým kvetom by ste chceli byť?	navádza
Ktorý fyzik by najrýchlejšie zjedol tanier špagiet?	Bíro
3 veci, ktorý by ste si zobrali na opustený ostrov	sekeru, mačku a psa
Aké jedlo by ste mohli jesť celý život?	horalku
Veríte na mimozemšťanov?	Verím, že existuje niečo okrem nás.
Ak by ste mali 1000 €, na čo by ste ich minuli?	Darovala by som ich útulku.
Radšej by ste mali ružové alebo modré vlasy?	Ružové, kedysi som ich už aj mala.

TeAe

AKO SME (NE)PREŽILI V SALAMANCE

Je štvrtok skoro ráno a pred zimným štadiónom stojí 30 zjavov. Na chrbtoch majú batohy, v rukách kufre všelijakých veľkostí a nastupujú do autobusu. Smer ich cesty je španielske mesto Salamanca a všetkých spája presvedčenie, že tam bude teplejšie ako v Nitre. Prvé problémy nastali hneď pri odovzdávaní kufrov a kontrolovaní cestovných dokladov – Jarka si totiž svoj občiansky nechala doma. Ale, ako neskôr poznamenala, kefu si nezabudla. Po dlhom vybavovaní a filozofovaní bolo rozhodnuté, že poletí neskorším letom. V lietadle nastalo veľké presádzanie, každý chcel byť niekde inde ako pôvodne bol. Po niekoľkých hodinách sme konečne pristáli v Madride. To nás ale ešte čakala 2-hodinová cesta do Salamancy. Keď sme konečne dorazili do cieľa, stretli sme naše hostiteľské rodiny. Boli skutočne rôznorodé. Už o pár minút začali do skupiny prichádzať správy, kde všetci hodnotili svoje večere. Presne identifikovať všetky jedlá sa nám nepodarilo, ale väčšina z nás skonštatovala, že to nejako prežijeme.

V piatok ráno nás čakala škola. Nastalo taktiež sklamanie, keď sme zistili, že letné veci v tento deň ostanú ešte v kufri. Ja a moja spolubývajúca sme usúdili, že čas je len ilúzia, a tak sme nakoniec celú cestu do školy bežali. Počas prestávky sme podnikli hromadný nájazd na miestnu kaviareň. Večer sa väčšina skupiny rozhodla využiť na spoznávanie krás miestneho parku. Všetci boli v akejsi dobrej nálade, čo isto spôsobil svieži španielsky vzduch.

Sobota ráno. Výlet do Segovie. Počasie-nepočasie, keď už sme tu, budeme sa obliekať ako cez leto, znelo naše rozhodnutie. A tak sme vymenili rifle za šaty, dlhý rukáv za krátky a našiel sa aj jeden odvážlivec v šortkách. Španielsko sa asi rozhodlo vyhovieť nám, lebo sa konečne oteplilo. Prehliadku mesta sme absolvo-

vali s milou sprievodkyňou, ktorá výzorom pripomínala muchu puk. Neskôr sme konečne dostali vytúžený rozchod. Nasledovalo prezeranie obchodov, robenie fotiek na instagram a kupovanie magnetiek.

Nedela, vykúpenie, mohli sme dlhšie spať, pretože sme sa stretávali až o 11:30. Absolvovali sme prehliadku Salamancy. O polnoci bola zase časť z nás v strese, lebo Sofi a Linde sa podarilo presvedčiť nielen p. riaditeľa, p. p. Vaškovú, ale aj riaditeľku jazykovej školy, že ich domáca zošalela. Keď jej totiž volali, že idú domov, tvrdila im, že u nej nikto nebýva. Po asi pol hodine stresu sa prišlo na to, že mali len zlé telefónne číslo. A to už p. p. Vašková a p. riaditeľ vymýšľali plán, ako ich nenápadne presťahujú k nim do hotela.

Pondelok. Španielske sviatky zase neskalamali. Slávili sme Lunes de aguas, kedy ide celá Salamanca k rieke a zabávajú sa tam. V škole sme kreslili komiksy o prostitútkach, lebo práve im je venovaný tento sviatok, a pozerali sme videá pripitých študentov pri rieke. Na obed sme ochutnali aj hornazo, jedlo, ktoré sa jedáva práve počas tohto sviatku.

Utorok, posledný deň. Išli sme nakupovať darčeky nám i rodine. Kto ešte nemal mikinu I love Salamanca, tak si ju kúpil práve v tento deň. Poobede nasledovala lekcja španielskej kuchyne a neskôr hodina flamenca. Je to nezabudnuteľný zážitok, keď sa snažíte tancovať a vedľa vás stojí pani učiteľka Vašková s kamerou, aby zdokumentovala vaše tanečné pokusy. Večer sme šli ešte von a užívali si posledné chvíle v Salamance, ktorá sa stala našim druhým domovom.

Streda – cesta domov. Na letisku všetko prebiehalo pomerne bez problémov, pokiaľ sa trom z nás nepodarilo stratiť. Španielčina sa mixovala s angličtinou, odlet bol o 15 minút a ja už som si obzerala lavičky na letisku v presvedčení, že sa stanú mojím novým domovom. No vďaka pudu sebazáchovy a tabuľkám so šípkami sme lietadlo stihli a skupinku našli. Po prilete niektorí ešte vyrabovali obchody s jedlom na letisku a vydali sme sa späť do Nitry. A tak sa skončilo naše španielske dobrodružstvo, ktoré nám dalo veľa nových zážitkov, kamarátstiev aj jazykových znalostí. Dúfame, že nás, napriek všetkému, pani učiteľka Vašková o rok zoberie opäť.

Tea

Pamätajú si nás tety kuchárky?!

Zamysleli ste sa niekedy nad tým, ako jedlá, ktoré poznáte z detstva, vyformovali vaše chute? Či spôsob stolovania a správanie sa pri jedle? Rodina je prvé miesto, kde sa týmto návykom učíme. Druhým najdôležitejším miestom je ale školská jedáleň. Naše tety kuchárky sú teda ozajstné hrdinky. Viete ale, ako trávia dni za veľkými bielymi oknami našej jedálne? Prinášame vám špeciálnu reportáž z fabriky chutí Párovského gymnázia.

Školská kuchyňa má zadané striktné normy a predpisy vydané ministerstvom školstva, ktoré sa prísne dodržujú. Jedlá v jedálni musia byť chutné, výživné, ale aj ekonomicky rentabilné. Školy musia taktiež veľmi dbať na potraviny, z ktorých pokrmy pripravujú. Varenie pre zamestnancov a hlavne výmyselných tínedžerov je preto výzvou a vedenie jedálne má na pleciach neľahkú úlohu. Napriek toľkej práci od rána do poobedia panuje v kuchyni zábava a rodinná atmosféra, často sa chodbami prízemia víri úprimný smiech a radosť.

zdroj: internet

S redakciou sme nazreli do zázračných komnát gymnázia. Hneď ako sme vošli, privítali nás usmiate dámy s obrovskou láskou v očiach. Vtipy a žarty, samozrejme, nesmeli chýbať. Na prvý pohľad bolo vidieť skvelé priateľstvá a zápal pre ich krásnu profesiu. Pracovať ich baví aj poobede, aj doobeda.

Viete, koľko buchiet napečú v piatok na obed? Aj keď záleží od počtu prihlásených stravníkov, často sa čísla pohybujú okolo 3000 kusov, na ktoré sa spotrebuje až 80 kg múky! Husté, čo? Aj takéto veci zvládajú naše superženy. A aké jedlo majú najradšej z detstva ony? Pri tejto otázke zas padla jednoznačná odpoveď: rezeň so šalátom!

A čo pani kuchárky a my žiaci pri výdajnom okienku? Pamätajú si nás? Odpoveď je áno, niektorých si zapamätajú, no hlavne majú na zreteli tých, ktorí si nenesia kartičky!

Redakcia Nezmaru vám preto odporúča nenosiť si kartičky aj naďalej, ak chcete byť hviezdami kuchyne. Vždy sa ale, samozrejme, zapíšte na lístok pri výdajnom okienku!

Párovské celebrity predsa musia byť férové voči ostatným a najmä voči tým, ktorí to jedlo pripravujú. Naše hrdinky sa tešia na chvíľu, kedy my, nitrianski gurmáni, ochutnáme šmakociny, čo pre nás ukuchtili. Skúste ich odmeniť úsmevom, pochvalou či poďakovaním a sami zbadáte, ako veľmi nás majú rady!

Laura

zdroj: internet

ERASMUS+

Prečo je taký obľúbený?

Rád/a cestuješ, spoznávaš nových ľudí a nadobúdaš užitočné skúsenosti? Tak to ťa projekt Erasmus + zaručene zaujme!

Čo je to za projekt?

Program je určený najmä pre mladých ľudí, študentov základných, stredných a vysokých škôl, no taktiež napríklad pre učiteľov alebo trénerov a iných intelektuálnych mladých ľudí. Už ste si určite všimli, že aj naša škola sa prednedávnom zapojila do tohto známeho a zaujímavého projektu. Žiaci z viacerých tried sa zúčastnili Erasmu YoungBiz v Poľsku,

zdroj: súkromný archív

zdroj: súkromný archív

Nella Haverová,

1. B

Program bol parádny, na nudu nebol čas. Mali sme možnosť naučiť sa niečo o biznise, a zároveň sme spoznali cudziu kultúru, užili si prírodu Tatier, zabavili sa a zlepšili si angličtinu.

**Alica Šišková
(Haru), 2. C**

Bola to jednoducho pecka. Všetky tie aktivity, ľudia a príroda boli úžasné. Odporúčam ísť na Erasmus+ projekt každému. Keby som mohla, hneď by som sa vrátila späť :).

24 zdroj: súkromný archív

Niektoré aktivity, ktoré si Párovčania vyskúšali:

- kreatívne sebazvedelávanie (skúšali si pracovné pohovory, manažovanie vlastného podniku)
- vytváranie biznis plánov a nápadov na založenie vlastného biznisu v budúcnosti
- rôzne workshopy, spoločné hry
- množstvo výletov –mesto Zakopane, túra v TANAPE, Gubalovka

**Monika Filová,
1. E**

Veľa som sa naučila o podnikaní aj o poľskej kultúre. Našla som si nových skvelých kamarátov. Úprimne, nechcelo sa mi odtiaľ odísť, no už mi chýbalo naše jedlo tu na Slovensku.

Do týchto projektov sa môžeš zapojiť aj mimo školy. Treba sa iba prihlásiť do projektu, ktorý si vyberieš, a zaplatiť členský poplatok. Viac informácií nájdeš na youthfullyyours.sk alebo na facebookovej stránke Youthfully Yours

Ivy

Skiny párovských skriniek

Už sme v polovici roka, ktorý bol poznačený veľkou zmenou – naše párovské šatne boli vymenené za novučičké skrinky. Študenti našej školy, berúc si príklad z amerických stredných škôl, polepili svoje skrinky najrôznejšími nálepkami a dekoráciami.

Poradie najoriginálnejších dizajnov skriniek (je čisto subjektívne a každý z vás si môže spraviť svoj vlastný rebríček :)):

1. Skrinka č. 11
2. Skrinka č. 72
3. Skrinka č. 467
4. Skrinka č. 223
5. Skrinka č. 60
6. Skrinka č. 657
7. Skrinka č. 485

Pár zaujímavostí o našich skrinkách:

1. Celkovo je na Párovciach 50 skriniek, ktoré sú ozdobené nejakou nálepkou.
2. Najčastejším motívom sú roztomilé poníky z My Little Pony (7 skriniek z 50).
3. Druhým veľmi obľúbeným motívom je fotka mačky, ktorá sa uprene díva do kamery (3 skrinky z 50).
4. No a tretí najobľúbenejší motív je obrázok myšieho kňaza, ktorý sa vyskytol tiež na troch skrinkách.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

Kilo

Cestou – necestou

Moje dobrodružstvo sa začalo v jeden slnečný deň, keď som sa rozhodla, že by som chcela ísť na nejaký čas do Španielska. Sadla som si za počítač a okamžite začala hľadať stránky, cez ktoré by som mohla ísť. Ceny boli naozaj rôznorodé, ale našla som jednu stránku, kde sa dal vybrať konkrétny cieľ cesty a aj ceny boli prijateľné. Neváhala som, spravila som všetky potrebné papierovačky a testy ohľadom môjho levelu španielčiny a mohla som vyraziť.

Cieľová destinácia bola nádherná Malaga na juhu Španielska. Letela som prvýkrát úplne sama a ešte k tomu z Viedne, kde je naozaj veľké letisko. Odporúčam pozorne čítať tabule s nápismi odletov, aby sa vám nestalo, že svoj terminál budete hľadať na úplne inom poschodí. Cesta bola pomerne dlhá, no našťastie bez prestupov.

Čo sa týkalo organizácie cesty z letiska zo strany spoločnosti – tá nemala chybu, všetko išlo veľmi hladko.

Počas môjho dvojtyždňového pobytu sme sa učili pomenej, keďže v Malage práve prebiehala *Feria* a veľa sa oslavovalo.

Preto, ak máte radi párty život, rozhodne navštívte Malagu práve v tomto období. Je to nezabudnuteľný zážitok a spoznáte vďaka tomu množstvo nových ľudí. Všetko má však aj svoje nevýhody a výnimkou nie je ani *Feria*. Jednou z nich bolo, že všetko bolo o dosť drahšie (hlavne taxi). Musím však uznať, že potraviny boli oveľa kvalitnejšie ako na Slovensku, ešte nikdy som napríklad nejedla lepšie kiwi.

zdroj: súkromný archív

Čo sa týka mojej letnej školy, začínala o 8:30 a končila o 12:30, takže sa to dalo zvládnuť. Po škole bola siesta, vtedy bolo všetko zatvorené, a tak som poväčšinou len ležala na pláži.

Večery som trávila s mojimi kamarátkami vonku a večierku som mala do 5 ráno, čo bol asi najväčší rozdiel medzi Španielskom a Slovenskom. Tam to náhradní rodičia vôbec neriešili, o to viac, keď bola *Feria*.

zdroj: internet

Precestovala som toho naozaj dosť a najbezpečnejšie som sa cítila práve tu. Ak aj vy uvažujete nad letným kurzom niekde v cudzine, odporúčam popozerať stránky ako *enlap*, *cambridge study* alebo *DaDteam*. Ak máte možnosť niečo takéto zažiť, neváhajte a choďte; spoznáte veľa nových ľudí, získate skúsenosti a hlavne plno zážitkov.

Sofi

zdroj: súkromný archív

zdroj: internet

SÚ JAPONCI WORKOHOLICI A JEDÍA LEN SUSHI?

Keď niekto spomenie Japonsko, každý si predstaví niečo celkom iné. Nieкто prírodu alebo odlišné písmo, iný ázijské jedlo alebo kultúru. My z mladšej generácie pravdepodobne aj anime. Japonsko je obohatené rôznorodou kultúrou i svojiskými tradíciami, čo dodáva prímorskému ostrovu jedinečné čaro. František Paulovič je japonológ, profesor, prekladateľ a človek plný skúseností, znalostí a zážitkov, ktoré prináša aj do hodín japončiny.

Mnoho ľudí si pod Japonskom predstaví bájnu kultúru a túži vidieť Japonsko najmä kvôli nej. Ako na vás pôsobila?

Japonsko je viacvrstvové, zahŕňa viac kultúr. Ak sa ale vytvorí nejaká nová kultúra, tá stará existuje paralelne s novou. Napríklad znaky a systém písma prebrali z Číny, aj keď sa vôbec nehodia na fonetickú skladbu jazyka. Mnohí to považujú za kultúrny omyl, pretože majú z toho komplikovaný systém písma (počet znakov je obrovský, až niekoľko tisíc).

Na hodinách často spomínate Japoncov a z vášho rozprávania vyplýva, že vedia byť dosť svojiskí. V čom sa to najčastejšie odzrkadľuje? Ako vnímajú Japonci nás, Slovákov?

Myslím si, že sú flexibilní a ťažko o nich hovoriť a paušalizovať ich. My sa skôr prispôbujeme im, než oni nám. Čo sa týka toho, ako vnímajú Slovákov, moja skúsenosť je taká, že nás vnímajú ako uvoľnenejších – menej dbáme na harmonogram, vieme viac

Japonci nás teda vidia ako ležérnejších; je pravda, že oni sú workoholici a často z toho trpia až depresiami?

Majú vyššie štandardy práce, ako máme my, môžem to potvrdiť aj z vlastnej skúsenosti. Pracoval som s jedným Japoncom a sedeli sme pri práci aj 7 hodín v kuse a jedinou pauzu, ktorú sme mali, bola prestávka na šálku čaju. Kladú sa na nich veľké nároky už počas školy a neskôr to prechádza aj na zamestnanie. Veľakrát pri veľkej konkurencii majú nadčasy v práci, volajú to zangjó a z toho

vyplývajúci fenomén karoshi. Je to fenomén „smrti z prepracovania“ v dôsledku mnohých odpracovaných hodín navyše. V súčasnosti už existuje na tento fenomén zákon, zamestnávateľia musia uvádzať presný počet hodín, aby zamestnanci nepracovali viac, ako majú v zmluve. Zákon sa ale v skutočnosti nedodržiava.

Aká je kuchyňa v Japonsku? Sú japonské jedlá diametrálne odlišné od tých našich? Celkový stereotyp vnímania je, že všetci majú radi sushi, čo nie je pravda. Ich jedlá sú založené na rybách, ale nájde sa napríklad tonkacu, čo sa veľmi podobá nášmu vyprážanému rezňu. S čím majú cudzinci problém, je fermentovaná soja – nattó. Je to zmes bôbov, ktoré sa kvasia, čiže to má naozaj špecifický pach. Osobne by som však odporučil miso, polievku, ktorú jedia každý deň a je veľmi zdravá.

Ešte mám dve rýchle a trochu bizarné otázky. V Japonsku ste pobudli určitý čas... Toalety sú také hypermoderné ako ich prezentujú filmy alebo sú také ako u nás v Európe?

Záleží od miesta, na jednom internáte sme mali vyhrievané toalety. Nám sa to zdá ako luxus, ale je to nevyhnutnosť. Najmä v januári a februári, keď je veľká zima, nemajú také kúrenie ako my. Takže by som to nenazval luxus, ale skôr vyriešenie situácie. Ale platí, že na WC majú množstvo rôznych tlačidiel a máte pocit, že sedíte v sci-fi lietadle. Zároveň v Japonsku majú stále aj „pôvodné, tradičné“ toalety a tie fungujú naozaj iba tak, že máte dieru v zemi. Jednu takú som zažil, napríklad, keď som pristál na letisku Narita v Tokiu, čo je jedno z najväčších medzinárodných letísk.

Ako vnímate japonskú filmografiu? A videli ste niekedy „anime“?

Ja som pozeral anime, keď ste, pravdepodobne, ešte neboli na svete :). Môj obľúbený režisér je Kurosawa Akira. U nás na fakulte mávame aj prednášky z japonskej kinematografie. Myslím si ale, že za posledné dekady idú dolu vodou. Úroveň i námety výrazne klesajú. Tak ako sa u nás objavilo až príliš filmov z obdobia socializmu, v Japonsku sa zasekli v tematickom zobrazovaní rozpadu tradičných rodinných vzťahov v modernej spoločnosti. Mne osobne tam chýba väčšia námetová a žánrov pestrosť.

Dada

SKUTOČNÁ JACKA ROZPAROVAČA IDENTITA

Prezývka vraha z druhej polovice 19. storočia je všetkým iste dobre známa. Aká je však skutočná totožnosť človeka, ktorý brutálne zavraždil 6 whitechapelských prostitútok?

Kľúčová stopa: Denník

Kniha viazaná v koži pokrytá kostným uhlíkom, ktorý bol v 19. storočí používaný ako protilátka pri otrave strychnínom. Takto vyzeral denník Jacka Rozparovača, keď sa v roku 1992 dostal do rúk vedcom. Tí sa vyše 4 roky snažili dokázať jeho nepravosť, no neúspešne.

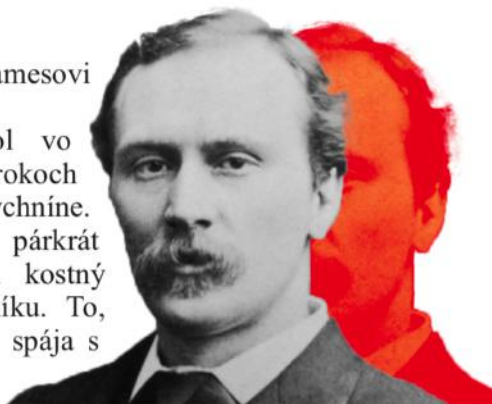
V denníku sú zápisy z osobného života Jacka Rozparovača, tak ako aj doznania k vraždám či náčrty básní a listov, ktoré neskôr odoslal policii. Nachádzajú sa v ňom aj presné detaily o vraždách, z ktorých niektoré neboli verejnosti prístupné do roku 1989.

zdroj: internet

Majiteľ denníka

Siahodlhé pátranie viedlo k Jamesovi Maybrickovi, liverpoolskemu podnikateľovi s bavlou. Vyrástol vo Whitechapele a vo svojich 40-tich rokoch sa stal závislým na arzeniku a strychníne. Na sklonku života sa strychnínom párkrát priotrúvil, čím by sa vysvetľoval kostný uhlík na vyššie spomínanom denníku. To, samozrejme, nie je to jediné, čo ho spája s denníkom Jacka Rozparovača.

Majiteľ denníka sa nazýva Jim alebo sir Jim, čo boli prezývky, akými oslovovali Jamesa Maybricka jeho priatelia (*Jim*) a jeho služobníctvo (*sir Jim*). V denníku sa taktiež objavujú mená detí Jamesa Maybricka, prezývka, akou oslovoval svoju ženu (*kráľíček*) a meno jej mačky (*Bunny*).

Two press sketches of the supposed murderer as described by Matthew Packer. Published in most contemporary newspapers including the Daily Telegraph on 6 October 1888, they led to the discovery of a suspect, John Langdon, in Roulogne, France.

Porovnanie výzoru Jamesa Maybricka so získaným opisom

Prečo práve meno Jack?

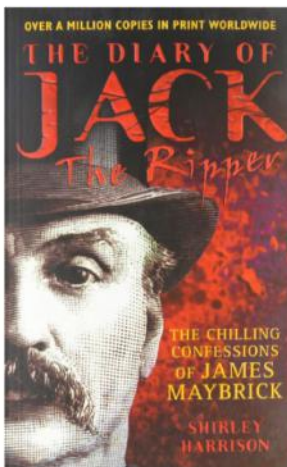
James Maybrick mal veľkú záľubu v slovných hračkách. Napríklad na konci listov adresovaných priateľom sa podpisoval ako Brickmay. Podobným spôsobom vytvoril aj krstné meno svojho pseudonymu.

Prečo ho nik neprezradil?

Brat Jamesa Maybricka, Michael Maybrick, bol priateľom kráľovskej rodiny a známym umelcom pôsobiacim pod pseudonymom Stephen Adams. Jeho kariéra sa ocitla v ohrození, keď sa dozvedel, že jeho brat je Jack Rozparovač. Urobil všetko pre to, aby sa toto ohavné tajomstvo nedostalo na povrch. Následne bratovi pomohol do hrobu a jeho vraždu hodil na Florence Maybrickovú, manželku zosnulého Jacka Rozparovača. Dal Jamesovi podpísať závet, v ktorom sa poručníkmi jeho detí a správcami ich majetku stal on spolu

s ich ďalším bratom. Následne bratovi pomohol do hrobu a jeho vraždu hodil na Florence Maybrickovú, manželku zosnulého Jacka Rozparovača. Rozpútal sa proces Florence Maybrickovej, ktorý perfektne poslužil ako zastierací manéver, a na Jacka Rozparovača sa zabudlo. Je vysoko pravdepodobné, že o Rozparovačovej pravej totožnosti vedela i samotná kráľovná. Lenže fakt, že brutálnym vrahom bol brat priateľa kráľovského dvora, by mohol otriastať základmi monarchie, a tak sa celá vec nechala premlčať.

zdroj: internet

Sidorov

Denník Jacka Rozparovača je prístupný v knižnej podobe.

FOTIŤ NA FILM?

Každý fotograf chce zachytiť moment čo najvernejšie. Či už sú to portréty, landscape alebo street fotografia, mnoho ľudí začalo opäť siahť po filmových fotoaparátoch. Premýšľali ste niekedy nad podchytením takéhoto hobby? Prečo robí technológia 19. storočia unikátnejšie fotky ako tie z najnovších iPhonov?

Filmová fotografia je forma umenia, ktorá umožňuje verne zachytiť atmosféru, emócie a príbeh ako obrázky na páse filmu. Je pri nej kľúčové sústredenie a trpezlivosť. Digitálne fotky si môžeme hneď pozrieť na displeji, avšak tie filmové túto vymoženosť nemajú – fotky uvidíme až po tom, ako si svoju rolku fotiek necháme chemicky spracovať. Spolu s obmedzeným počtom fotografií nás to akosi núti myslieť kreatívnejšie a zachytiť len to najdôležitejšie.

Foto: Adam Dzurilla (@solidhadado)

Za panovania Karola X. začal Nicéphore Niépce skúmať vplyv svetla na rôzne látky a materiály. Objavil látku, ktorá reagovala len na svetle. Neskôr mu napadlo to kombinovať so šošovkami a vymyslel postup, ktorý mu umožnil zachytiť prvú fotografiu. Po ňom vynálezca a umelec Louis Daguerre vynašiel daguerrotypiu, vylepšený postup, ktorý bol prvou komerčne úspešnou formou fotografie.

Foto: Oliver Petrovič (@idsayoli)

Prečo by ale niekto dnes používal takú starú technológiu? Pre niekoho je to jedinečný „vintage“ look, pre iného možnosť zachovať si fotky fyzicky, možnosť ich doslova chytiť do ruky. Každá fotografia je jedinečná a nenahraditeľná, rovnako ako fotograf a umelecké postupy, ktoré si zvolí. Filmové fotoaparáty sa už síce nevyrábajú, ale len na bazoši sú ich stovky a sú naozaj lacné. Mnoho ľudí sa tak v posledných rokoch rozhodlo vrátiť k tejto analógovej technológii a fotiť na kinofilm, ktorý, čiernobiely či farebný, možno stále kúpiť vo fotoslužbách a online.

Ak si vintage hipster alebo ťa jednoducho fotenie na film zaujalo, stojí to za vyskúšanie. Návodý nájdete na internete, ale nebojte sa obrátiť aj na ľudí, ktorí už tejto forme umenia podľahli.

Adam Oliver

12 naj- zvierat z ríše

NAJmenším vtákom je **čmeľovec kubánsky**. Dospelý jedinec váži 1,5 g – 2 g a jeho veľkosť je 5 – 6 cm. Veľkosť vajíček je sotva 5 milimetrov.

NAJväčším zvieratom na Zemi je **vráskavec obrovský**. Dospelé jedince dosahujú dĺžku až 30 m a ich váha sa pohybuje v rozmedzí 50 – 150 ton. To z nich zároveň robí najťažšie tvory všetkých čias (najťažší dinosaur vážil „iba“ 40 ton).

NAJhluchnejším suchozemským zvieratom je **vrešťan**. Jeho vreskot je možné počuť zo vzdialenosti 5 km.

NAJväčším motýľom je **okáň vrbový**, ktorého si vo vzduchu možno pomýliť s vtákom. Rozpätie jeho krídel je až 30 cm.

NAJpomalším cicavcom na svete je **leňoch trojprstý**. Na zemi sa pohybuje rýchlosťou 2 metre za minútu. Na stromoch je rýchlejší – 3 metre za minútu.

NAJjedovatejším stavovcom je žaba – **pralesnička strašná**. Jej jed (tetrodotoxín) je približne desaťtisíckrát silnejší ako kyanid. Jeden miligram tohto jedu by stačil na usmrtenie 10 až 20 ľudí.

NAJsmradľavejší
zvieratom je
skunk pruhovaný.

Jeho zápach je
možné začuť zo
vzdialenosti
jedného kilometra.

NAJlepšie
vyvinutý čuch majú
žraloky. Napríklad
žralok modrý dokáže
ucítiť jednu kvapku
krvi v 4,5 miliónoch
litrov vody.

NAJväčšiu
rýchlosť dokáže
vyvinúť **sokol
sťahovavý**. Pri
jeho strmhlavom
útoky na korisť
vedci namerali
rýchlosť približne
380 km/h.

NAJdlhšie
žijúcim tvorom je
nezmar. Podľa mnohých
vedcov nezmar prakticky
nestarne, pretože jeho
telo je z veľkej časti
tvorené kmeňovými
bunkami, ktoré sa
neustále regenerujú.
Pokiaľ by nebol potravou
pre iné živočíchy, tak by
mohol žiť večne...

zdroj: internet

NAJškaredším
zvieratom je podľa
verejného hlasovania
ryba blobfish.

Blobfish žije
pripobreží Austrálie
a Tasmánie v
hlbkach 600 až 1200

NAJsilnejším
živočíchom
vzhľadom na svoju
váhu je **lajniak
obyčajný** (ľudovo
hovnivál). Keby sme
chceli jeho silu
prirovnať k človeku,
dokázal by potiahnuť
6 plných
dvojpodlažných
autobusov.

Jando

Hana Kotoba – Jazyk kvetov

Hana kotoba je výraz z japončiny, ktorý v preklade znamená **jazyk kvetov**, pomocou ktorého vieme, čo daný kvet znamená. Takto môžeme vyjadriť svoje pocity cez kvety, ktoré to povedia za nás.

V článku nižšie som sa venovala významu kvetov **sakury**, **hortenzie**, **higanbany** a **vistérie**.

Čerešňa pílkatá jap. 桜
(sakura) lat. *Prunus serrulata*

Existuje mnoho druhov japonských čerešní a ich významov, ale vo všeobecnosti v jazyku kvetín majú význam duchovnej krásy a pôvabnej ženy. K pôvodu pomenovania tejto kvetiny sa viažu rôzne fámy. Jednou z nich je, že sa k slovu **saku** – kvitnúť, pridalo **~ra**, a tak vznikol plurál, a teda aj názov **sakura**. Tiež sa v japonských mýtoch objavuje princezná **Konohananosakuyahime**, podľa ktorej sa sakura predtým nazývala **sakuya**.

Hortenzia jap. 紫陽花 (ajisai)
lat. *Hydrangea*

Latinský názov tejto rastliny je **hydrangea**, čo v preklade znamená **nádoba s vodou** – kvitnú koncom júna v období dažďov. V jazyku kvetov symbolizuje hrdosť, trpezlivosť alebo bezohľadnosť. Znaky utvárajúce slovo **ajisai** samostatne znamenajú: 紫 – fialová, 陽 – západ slnka a 花 – kvet.

Keďže sfarbenie kvetov hortenzie závisí od kyslosti pôdy, v ktorej rastie, nemôžeme význam jej kvetov vyjadriť jednotne. **Modré kvety** môžu znamenať lásku, vernosť, úprimnosť či spirituálnosť. **Ružové** zasa vyjadrujú šťastie, náklonnosť alebo úprimné pocity. A **biele** spravodlivosť, čistotu, ohľaduplnosť a nevinnosť. **Fialové kvety** značia pokoj, chápanosť a tvorivosť.

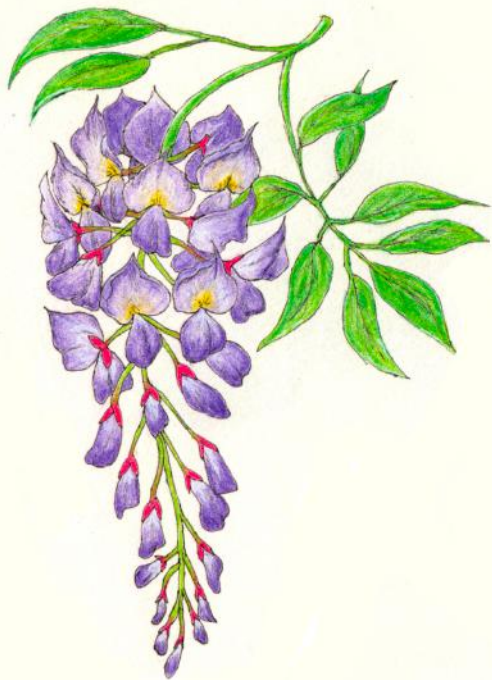
Pavúčia ľalia jap. 彼岸花
(higanbana) lat. Lycoris radiata

Higanbana v jazyku kvetín vyjadruje vášeň, nezávislosť, znovuzjednotenie, reinkarnáciu a smutné spomienky. Táto nádherne červená kvetina má 5 až 7 kvetov, na ktorých sú dlhé tyčinky, čím sa podobá na pavúka, z čoho vzniklo aj jej meno – **pavúčia ľalia**.

Ďalšie z mien, ktoré tento kvet nosí je „**kvetina mŕtvych**“, pretože sa vysádza v okolí chrámov a cintorínov. Názov higanbana je odvodený od slova **higan**, ktoré označuje budhistický sviatok v čase rovnodennosti, a od slova **bana** (kvet). Jej kvety kvitnú v septembri – na jesennú rovnodennosť počas sezóny hurikánov. Preto sa tiež nazýva aj **hurricane lily**.

Vistéria jap. 藤 (fuji)
lat. Wisteria

Pôvod latinského názvu má táto rastlina po americkom anatómovi **Casparovi Wistarovi**. V reči kvetov tento kvet znamená láskavosť, víťanie, nikdy neodíd' či dokonca opitý v láske. Kanji 藤 sa pôvodne vyslovovala fuji – vo význame, že zakaždým, keď vietor zaľúka, kvety sa rozptýlia – a to znamená „fúkať“.

Fuji rastie na slnečných stanovištiach, čo ho spája s poverami, že jeho kvety majú silu odháňať zlých duchov. Táto povera síce nie je tak celkom pravdivá, ale kvety vistérie nosia na sebe akúsi zvláštnu auru, ktorá dotvára príbehy o tom, že sa démoni boja jej kvetov ako aj slnka, kde zvykne rásť.

SKRYTÝ NARUŠITEĽ ZDRAVIA

Ahojte, rada by som zvýšila na našej škole povedomie o tom, aké nebezpečné dokážu byť kozmetické produkty, ktoré si nanášame na našu pokožku každý deň.

Pokožka je najväčším orgánom ľudského tela, no aj tak o ňu nedbáme tak, ako by sme mali. Priemerne si totiž nanesieme na svoje telo okolo 515 chemikálií. V dnešnej dobe je veľmi dôležité, aby sme sa vyhýbali chemikáliám čo najviac, keďže sú všade okolo nás. Nehovorím, že teraz treba byť paranoidný a báť sa každej chemickej zložky, ale bolo by fajn, keby sme ich trochu obmedzili.

V tomto článku by som rada rozobrala problematiku deodorantov, keďže to je vec, o ktorej si myslím (a dúfam), že ju používa každý z nás. Väčšina deodorantov, ktoré si kúpime v drogérii, obsahuje hliníkové soli, ktoré blokujú výstupy potných žliaz, a tým zastavujú potenie. Avšak tieto soli môžu mať na svedomí rakovinu prsníka tým, že spôsobujú zmeny v estrogéne, ktoré môžu vyvolať rast rakovinotvorných buniek. Nie som si istá, či sa nám oplatí dať život za to, aby sme nemali mokro pod pazuchami. Potiť sa je naturálne a toxíny, ktoré vychádzajú spolu s potom, musia niekam ísť. Keď ich však zastavíme, vrátia sa naspäť do nášho tela, a to nechceme.

Netvrdím, že by sme mali páchnuť, ale existujú možnosti, vďaka ktorým sa síce neprestaneme úplne potiť, ale náš pot nebude zapáchať. Cenovo dostupnejšie naturálne deodoranty sú napríklad od značky Botanica Slavica, a taký praktickejší je od značky Schmidts. Môže sa však stať, že nebudú fungovať hneď. Mali by sme preto začať s detoxikáciou, ktorá spočíva v tom, že zmiešame bentonitový íl (dá sa kúpiť na internete, ale aj v niektorých drogériách) a jablčný ocot. Túto zmes si nanesieme na podpaзуšie, počkáme, kým zaschne, a zmyjeme ju. Tento proces opakujeme raz za deň počas celého týždňa. Potom by nám už mal naturálny deodorant krásne fungovať.

Dúfam, že ste sa niečo nové naučili, a že sa o túto informáciu podelíte aj so svojimi kamarátmi.

Taja

You told me I eat too much
I skipped supper that night
You told me my thighs jiggled when I walked
I worked out until I was sick
You told me I had stomach rolls when I leaned forward
I didn't eat for two days
I went down to pant size
My bones started to show
My hair was falling out in the shower
I was always cold
I got dizzy every time I stood up
I lost myself because of the boy I liked

And then totally unexpectedly came someone in my life
Someone who I needed like a water
Even he never realised that
He's doing something good for me
He did so much more than anyone
When he said how sexy I am or how pretty I am
I think he was the reason why my minds went quiet
And it feels so good
That I'm not scared to eat anymore
I don't think he knows how much he did for me
But I'll always love him because he healed me

anonym

Some
people
hurt you,
some
people
healed

Za

múrom

ukrytá za múrom
kým dážd' ešte prší
ukrytá za múrom
kam nikto nevidí
ukrytá za múrom
pokiaľ mráz treští
a lieta perie čo hľadá holuby
ukrytá za múrom
kde svet je celkom iný
ukrytá za múrom
kde snívam svoje sny
ukrytá za múrom
kde každý svoje viny
priznáva a tak je nevinný

ukrytá za múrom
kde plakať nie je hanba
ukrytá za múrom
kde ťa nikto nesúdi
ukrytá za múrom
kde ani najsilnejšia paľba
nezabije slabé holuby
ukrytá za múrom
je pravda čo tu vravím
ukrytá za múrom
vzdialená od sveta
ukrytá za múrom
časť života strávim
za múrom navždy skrytá

~ something like ³⁹poetry

Tot
they/them

Selina
she/her

LIV KOTRUSZ

~ presents ~

VAMPIRE ACADEMY

CHAPTER IV

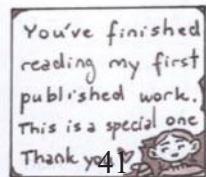

Batrick
he/they

Aram
he/him

Horoskop

S posledným vydaním Nezmaru vám prinášame aj posledný horoskop, v ktorom sa pozrieme na to, ako sa vám bude dariť a čo môžete očakávať od leta a letných prázdnin.

Baran
Aries

Namiesto svojho typického party hard leta si skús oddýchnuť a vydať sa na cestu samoobjavovania. Možno prídeš na všetky svoje chyby a skúsiš ich napraviť. Do nového školského roka vstúpiš ako úplne nový človek a všetci ťa budú milovať!

Býk
Taurus

Prekvapiš svoje okolie a toto leto stráviš s láskou svojho života. Nikoho iného potrebovať nebudeš, takže sa priprav na veľa správ typu „A ty žiješ?“. Nenechaj sa ale celý pohltiť láskou a vybehni von aj s kamarátmi, pretože aj oni chcú s tebou tráviť čas.

Blíženec
Gemini

Tento rok skús svoje slová premeniť na činy a tie plány z groupchatu presunúť aj do reálneho sveta. Ver mi, samotný výlet je oveľa väčšia sranda ako len jeho plánovanie.

Rak
Cancer

Aktualizuj si svoj šatník, pretože paparazzi ťa budú čakať na každom rohu! Hviezdy nám povedali, že toto leto patrí tebe a staneš sa celebritou!

Lion
Leo

Už sa konečne môžeš uvoľniť, lebo prichádza leto a s ním odchádzajú všetky starosti, takže môžeš preorientovať svoju pozornosť zo školy na to, s kým stráviš prázdniny. Prezradíme ti, že niekto v znamení ryby je dokonalý match pre teba!

Panna
Virgo

Vieme, že slovné spojenie „uvoľniť sa“ ti nič nehovorí, ale prázdniny sú práve o tom, takže chill out and keep calm. Či už stráviš leto s kamarátmi, rodinou alebo svojou láskou (čo je určite strelec), poriadne si ho užiješ!

Toto leto sa poriadne odviaž! Chod' na každý koncert, párty, grilovačku, opekačku, prespávačku a don't hold back! Čaká na teba veľa main character moments, lebo vieme, že ty si tieto momenty veľmi užívaš.

Váhy
Libra

Možno príde cez leto aj také dni, že nebudeš ani chcieť vyjsť z postele, ale fight it – nenechaj si ujsť jedinečné dni voľna a využi ich naplno!

Škorpion
Scorpio

Vrana k vrane sadá a ty a aquarius ste dokonalá dvojka weirdos, takže ak si nájdeš niekoho v tomto znamení, nebudeš mať problém nájsť si travel buddy na všetky svoje výlety!

Strelec
Sagittarius

Uži si leto hlavne so svojimi kamarátmi. Ak si stále single, nezúfaj, na vzťahy máš ešte čas a existujú aj dôležitejšie veci. A ak náhodou príde niekto, s kým zažiješ takzvanú lásku na prvý pohľad, go for it! Niečo také sa nevidí každý deň.

Kozorožec
Capricorn

Ak naše predpovede vyšli a tvoj vzťah so strelcom postúpil ďalej, tak toto leto bude pre teba ako jazda na horskej dráhe! Zabudni na oddych a opaľovanie sa pri bazéne. Toto leto ťa čakajú neustále výlety a zábavné aktivity so svojím partnerom. A keďže si veľmi milujúci človek, spraviš pre svojho partnera všetko, čo mu vidíš na očiach.

Podhár
Aquarius

Ak ti doterajšie love interests nevyšli, nezúfaj, stále tam na teba čaká ten krásny lev a tentokrát sľubujeme, že vaše leto bude ako z romantického filmu!

Ryby
Pisces

Óda na Párovce

Na tom našom gymnázium Párovskom
na obed treba bežať bleskom.
Inak v rade stráviš dlhý čas,
úprimne ti poviem, po chvíli to aj tak vzdáš.

Vtedy pani bufetárka ťa zachráni,
tvoje bruško fornettami zaplní.
Hlavne tí, čo z bazéna ste vyšli,
vám by sa isto tie fornetti zišli.

Aula, jedáleň – miesta obávané,
učiteľmi na písomky preferované.
Naše šatne párovske legendárne boli,
skrinky našim novým útočiskom sa stali.

Na našej škole nič neutají sa,
priznania klebetami hemžia sa.
Veľa rôznych aktivít sa tu dá robiť,
uistím vás, tu sa nedá nudiť.

Táto báseň úsmevná krátkeho rozsahu
pomaly chýli sa už k záveru.
Verím, že bude širokého dosahu,
a páčiť sa bude nadmieru.

Σ

Zrnká múdrosti

p. p. Húsková: Medzi pomalé reakcie patrí aj korózia železa. Nevidíš, nevidíš a potom spadne most v Janove.

p. p. Pániková: Bez komunikácie ani vlastnému nemému dieťaťu mama nerozumie.

Žiak: Môžeme už skončiť?

p. p. Poláková: Tak hibernuj, keď už nič nevládzeš.

p. p. Mozola: Napríklad... Príklady sú dobrá vec.

p. p. Palušová: By som 10 detí porodila, zatiaľ čo vy porodíte jeden odkaz.

p. p. Štefániková: Ako sa volali dvaja Štúrovi kamaráti na H?

Žiak 1: Hurban.

p. p. Štefániková: A ten druhý?

Žiak 2: Igor Haveta.

p. p. Húsková: Čo sa tu vrtíte ako elektróny v atómovom obale!

p. p. Soukupová: Druh ženy „pracovitá hlupaňa“ už dávno vykapal, chlapi.

Žiak: Tak to si treba hľadať nevestu na cintoríne.

p. p. Matušicová: 52 je slabá.

p. p. Palušová: Šošovky – jedna je z jednej strany plochá a z druhej dutá.

Žiak: Pani profesorka, tá druhá sa nepodarila?

p. p. Palušová: Tá je plochá, to ty si sa nepodaril.

p. p. Gregušová: V piatok pôjdem skúšať jak messserschmitt.

p. p. Trepáčová: Aké sú to pseudoglejové pôdy?

Žiak: Také masné.

p. p. Trepáčová: Masný máš rezeň doma.

p. p. Guldán: Choď si sadnúť a daj si čiaru.

Žiak (Š. B.): Keď si mentálne v pohode zo školy, tak si pripravený mať deti.

Redakcia

Šéfredaktorka: Zuzi – Zuzana Kvaltýnová (III. C)

Zástupkyňa šéfredaktorky: Adel – Adela Hromcová (VIII. OG)

Spolupráca: Mgr. Zuzana Bakalová

Jazyková korektúra: Zuzana Kvaltýnová (III. C), Lujza Zuzana Cvičelová (III. D), Anna Labatová (IV. A)

Redakčná rada:

Dada – Daniela Iványiová (I. D)

Tete – Tereza Brossmannová (II. D)

Ivy – Ivana Juhášová (II. D)

Sofi – Sofia Križová (II. D)

Elšiša – Eliška Penzešová (II. D)

Taja – Tamara Slobodová (II. D)

Matúš – Matúš Šintál (III. C)

Kiko – Kristián Blaženec (III. D)

Martina – Martina Juhászová (III. D)

Adam – Adam Dzurilla (VII. OG)

Livy – Liv Kotrusz (VII. OG)

Samuel – Samuel Bezák (IV. A)

Oxi – Oxana Pastirčáková (IV. A)

Robert – Robert Jando (IV. C)

Súdorová – Lea Súdorová (IV. C)

Laura – Laura Ilečková (V. E)

Grafika:

Ema Upohlavová (III. C)

Katarína Brežná (II. B)

Michaela Sklenková (VI. OG)

Fotografie:

Oliver - Oliver Petrovič (III. C)

Tlač: Michelangelo

Periodicita: občasník

Vydanie: jún 2023

Náklad: 360 ks

Cena výtlačku: 1 €

Instagram: @nezmar_gpnr

Mail: nezmar@gpnr.sk

zdroj: redakcia

Opúšťajú rady redakčnej rady...

Milí maturanti, vaše pôsobenie na Párovciach (a tým aj v Nezmare), sa tento rok končí. Videli ste náš časopis rásť, prispievali ste k tomu, aby bol taký skvelý, aký je, a vložili ste doň kopy svojho zápalu. Za váš prínos vám patrí veľké poďakovanie. Špeciálna vďaka patrí Adel, ktorá pri Nezmare stála už od kolisky, a bola úžasnou pomocou a oporou nielen v jednoduchých chvíľach.

Ďakujeme! <3

Adela Hromcová

Posledné slová, ktoré do Nezmaru napíšem, budú omnoho entuziastickejšie ako tie v mojom prvom článku. Ten bol príliš dlhý a oveľa vážnejší ako väčšina súčasného obsahu. Na začiatku som, ako mnoho z nás, nevedela veľa o písaní do časopisu. Akurát to, že ma baví písať. Ale to na Párovčanov s trojsekundovou pozornosťou, bohužiaľ, nestačí... Všetkých nás to ale donútilo zlepšovať sa a výsledok, ktorý teraz čítate, je o niečo lepší. Dobré, je o dosť lepšie. Som naň hrdá. Vlastne na všetko, čím sme si spolu prešli. Sentimentálnosť si môžeme dovoliť, som maturantka, tak mi to hádam prepáčite. Zbohom, Nezmar. Zbohom, Párovce.

zdroj: súkromný archív

Lea Súdorová

Samuel Bezák

Čítajte Nezmar. Stojí za nim banda šikovných a kreatívnych ľudí, ktorých bavi, čo robia. Prajem vám všetkým, aby bol pre vás Nezmar niečím, čo vás bude iba spájať a nie rozdeľovať – niečím párovským.

Anna Labatová

Nášho časopisu som bola súčasťou len chvíľu, ale aj za tú krátku dobu som veľmi vďačná. Nezmar je symbióza šikovných ľudí, kreatívnych nápadov a napokon aj vás, študentov, ktorí ho čítate a zapájate sa do ankiet alebo rozhovorov. Všetko to spolu krásne funguje a úprimne dúfam, že to tak bude i naďalej, aj keď to už my, maturanti, nezažijeme. Želám vám všetkým ešte veľa nervov a šťastia(lebo na tejto škole vám už nič iné nepomôže).

Oxana Pastirčáková

Ak radi píšete texty či príbehy, alebo je vaša záľubou kreslenie, Nezmar je jedno z miest, kde by ste mohli preraziť! :)

Robert Jando

Laura Ilečková

Nezmar bol úžasnou príležitosťou nabrať nové skúsenosti, spoznať super ľudí a zamakať na spoločnom ciele, ktorý má neskutočný potenciál do budúcnosti. Ďakujem Zuzke, pani profesorky Bakalovej a celému tímu za super spoluprácu a drive, ktorý všetci s vašou doťou projektu dávajú. Len tak ďalej!

